

Til Martinskirken og Gratiakirken og www.vivit.dk

på 5. søndag efter påske ”bøns-søndagen” 17. maj 2020

Kære menighed. Her er et lille bibelstudie om bøn og forbøn!

I evangeliet i dag har vi lyttet til Jesu forbøn i Johannes 17,1-11. Og evangeliet efter 1. række, Johannes 16,23b-28 opmuntrer til at bede til Gud i Jesu navn. Det giver os tro og føder bønnen i os, også forbøn. Bibelens mange eksempler på bøn og forbøn, viser os, at Gud er en nådig og barmhjertig Gud, som ønsker at tilgive og forbarme sig. Når vi læser om det i Skriften, opmuntrer Gud ved sit ord os til bøn og giver os håb. Det knytter os også tæt til hinanden i forbøn, fordi vi begynder at bede for hinanden og andre, ligesom de troende før os bad.

Her er eksempler fra Skriften til at læse og overveje søndag eftermiddag eller -aften:

Abraham går i forbøn for Sodoma, hvor Lot bor. Gud fortæller Abraham: Du er jo min ven. Hvorfor skulle jeg skjule noget for dig. Jeg må dømme Sodoma. De drives dag og nat af seksuelt begær og gør hinanden ondt. Abraham svarer: ”Skån byen, hvis der er 10 retfærdige i byen!” Det er som en samtale som mellem to venner, hvor den ene fortæller, hvad der vil ske, og den anden siger, om ikke venen vil ændre på det. Det ender med, at Herren redder Lot og hans døtre (1 Mos 18,16-33).

På samme måde må vi i Jesu navn tale med Gud og bede for familie og børn, som lever i en kultur, der er ved at gå under!

Patriarken Jakob efterlod i sit testamente en forbøn, der reddede familien. Han havde sagt til sine 11 sønner, at de efter hans død skulle sige til Josef: ”Tilgiv dog dine brødre!” Alle deres løgne overfor deres far og ondskab mod Josef, kunne ødelægge alt. Men Gud havde vendt det til det gode. Derfor skulle de tilgive. (1 Mos 50).

Sådan er der også brug for at nogen går i forbøn i vores familie, så vi kan tilgive hinanden og ikke lyve eller gøre os til en familie af tavse og ensomme mennesker uden tro på hinanden – og uden tro på Gud.

Egypterkongen Faraos bad Moses om at gå i forbøn hos Herren, da nogle af de 10 plager ramte ham: frøerne – fluerne – torden og hagl – græshopperne – (2 Mos 8-10). Faraos erkendte sin synd i et svagt øjeblik. Og Moses bad, og Herren hørte og fjernede plagerne. Men Faraos gjorde sig hård igen.

Sådan må vi også gå i forbøn for arbejdskammerater og naboer, ja også for vore fjender. Tænk på, hvordan Jesus bad på korset!

På dommertiden om, at Samuel gik i forbøn for Guds folk, som havde dyrket afguder, Ba’alerne og Astarte. Det var kana’anæernes frugtbarheds-guder, som man ofrede til for at få frugtbarhed og lykke. (1 Sam 7,5). I vores kultur svarer det til at vi dyrker penge og sex og kombinerer det med at være kristne. Men vi kan ikke dyrke både Gud og mammon, både Gud og sexualiteten. Det har Jesus også lært os i Matt 6,24. Gud må tilgive os! Og Gud tilgav! Også da folket handlede egensindigt og ulydigt, gik Samuel i forbøn hos Gud om at Gud ville tilgive (1 Sam 12,19.23). Og Gud tilgav og tilgav – hver eneste gang!

Der er også brug for forbøn i dag – at Kristus beder for os – og at vi som kristne beder for andre mennesker.

Elias var et menneske, der levede i bøn – også forbøn. Der fortælles om Elias bøn, at det ikke måtte regne – og at det igen måtte regne. Elias levede sit liv i bøn. Jakobs Brev 5,17-18 hjælper os til at forstå 1 Kong 17,1-6 og 18,42-46. Elias havde Guds befaling og løfte ang. regnen. Derfor kunne han bede i vished. Også da enkens søn i Sarepta døde, gik Elias i forbøn. Og drengen fik livet tilbage. (1 Kong 17,17-24).

Sådan må vi bruge Guds løfter og bede – og sige: ”Ske din vilje!” – både den, vi kender, fordi Gud har åbenbaret den for os i sit ord, og den vi ikke kender, fordi Gud ikke har åbenbaret det for os.

Dronning Ester gik i forbøn for Guds folk hos kongen (Esters Bog 4,8).

Sådan må vi også gå i forbøn hos vores konge, Guds Søn, Jesus Kristus, som har al magt i himmel og på jord, og hos Gud Fader, som har alle ting i sin hånd.

Job bad for sine venner, som havde talt uret. Gud hørte hans bøn (Job 42).

Sådan må andre kristne bede for os – og vi for dem.

Jeremias opfordrede Guds folk til at bede for babylonerne, hvor de boede som fremmede (Jer 29).

Sådan må vi bede for vort folk og land.

Jesus: Mange eksempler fra evangelierne. Joh 17; Rom 8,34; 1 Joh 2,1.

Helligånden: Rom 8,26-27; Rom 8,15-16;

Kristne: 2 Kor 1,10; Ef 6,18; Fil 1,19; 1 Tim 2,1; Hebr 13,18

Mens vi læser og overvejer, føder Gud bønnen i hjertet. Helligånden gør sin gode gerning hos os. Amen.

God søndag fra pastor Leif